

MUNTLLIG FRÅGA MED DEBATT O-0123/06

i enlighet med artikel 108 i arbetsordningen

från Jan Zahradil, Hynek Fajmon, Ivo Strejček, Oldřich Vlasák, Jaroslav Zvěřina, Nina Škottová, Miroslav Ouzký, Daniel Stroj, Věra Flasarová, Miloslav Ransdorf, Jaromír Kohlíček, Petr Duchoň, Tomáš Zatloukal, Zuzana Roithová, Ján Hudacký, Zita Pleštinská, Milan Gaľa, Milan Cabrnock, Vladimír Remek, Vladimír Železný, Josef Zieleniec, Árpád Duka-Zólyomi, Jan Březina, Edit Bauer, Richard Ashworth, Neil Parish, Philip Bradbourn, Geoffrey Van Orden, John Bowis, Malcolm Harbour, Christopher Beazley, Den Dover, Charles Tannock, Roger Helmer, Daniel Hannan, Christopher Heaton-Harris, Philip Bushill-Matthews, James Elles, Struan Stevenson, Libor Rouček, Richard Falbr och Jana Bobošíková
till kommissionen

Angående: Stöd till offentlig-privata partnerskap och sammanhållningspolitiken

Företeelsen offentlig-privata partnerskap, som nydefinierar förhållandet mellan den offentliga förvaltningen och den privata sektorn, utvecklas snabbt och spelar en central roll i projekt inom sammanhållningspolitiken och när det gäller att uppnå Lissabonmålen. Detta har bekräftats både i grönboken om offentlig-privata partnerskap och i kommissionens meddelande om offentlig-privata partnerskap och gemenskapslagstiftningen om offentlig upphandling och koncessioner. Den blandade modell där en institution inom den offentliga förvaltningen äger infrastrukturen och ett privat, ofta nationsövergripande, företag utför tjänster på grundval av ett driftskontrakt kan betraktas som god och effektiv praxis i förvaltningen av tjänster inom den offentliga sektorn.

De nya medlemsstaterna måste uppfylla kraven enligt gemenskapslagstiftningen inom en relativt kort tidsperiod. Ett exempel gäller området vattenhantering, där infrastrukturen måste moderniseras och utvecklas för att uppfylla villkoren i rådets direktiv 91/271/EEG¹ om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse. När medlemsstaterna, och särskilt de förvaltningsmyndigheter som äger infrastruktur för vattenhantering, gjorde sina åtaganden skedde detta på grundval av att ekonomiska resurser från Sammanhållningsfonden skulle bidra till att uppfylla kraven enligt gemenskapens regelverk. När det emellertid blir aktuellt att godkänna projekt enligt Sammanhållningsfonden vilka omfattar blandmodellen (infrastruktur som ägs av en lokal myndighet och drivs av en privat enhet) menar förvaltningsmyndigheterna att de möter avsevärda problem hos kommissionen. Kommissionen anser att det i dessa fall kan föreligga ett brott mot några allmänna EU-regler som inte specificeras exakt eller går att finna i någon rättsakt, och man kräver att en abstrakt ”bästa internationell praxis” skall följas. Enligt kommissionen finns det problem med offentlig-privata partnerskap inom vattenhanteringen i olika medlemsstater, som avgörs från fall till fall. Utöver dessa allmänna iakttagelser återstår det emellertid fortfarande för kommissionen att ange ett relevant rättsligt argument som visar att gemenskapslagstiftningen åsidosätts i dessa fall och att följaktligen inget stöd kan ges från Sammanhållningsfonden. Genom sitt agerande, som inte är byggt på någon korrekt rättslig argumentering, förhindrar kommissionen att Sammanhållningsfonden används korrekt i syfte att uppfylla de åtaganden som gemenskapslagstiftningen ålägger medlemsstaterna. Till följd av kommissionens hållning hotas ett antal projekt som använder sig av offentlig-privata partnerskap och som får grundläggande inverkan på medborgarnas livskvalitet. Om det förelåg en situation där gemenskapslagstiftningen överträdades genom att man använder sig av offentlig-privata partnerskap, skulle kommissionen i sin egenskap av fördragets väktare säkert utan dröjsmål inleda fördragsbrottsförfaranden.

Hur avser kommissionen lösa denna situation, så att medlemsstaterna kan ta emot stöd från Sammanhållningsfonden och samtidigt uppfylla kraven i direktiv 91/271/EEG, vilket de åtagit sig att göra enligt anslutningsfördragen? Hur avser kommissionen att garantera rättssäkerhet för

---

¹ EGT L 135, 30.5.1991, s. 40.

förvaltningsmyndigheterna och deras partner och säkra principen om likabehandling?

Ingiven: 19.10.2006

Vidarebefordrad: 23.10.2006

Sista svarsdag: 30.10.2006